

ת"פ 19699/02/17 - מדינת ישראל נגד אורן מזעל

בית משפט השלום בחיפה
ת"פ 19699-02-17 ישראל נ' מזעל

בפני
בעניין: כבוד השופט שלמה בנג'ו
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
אורן מזעל

גזר דין

כתב האישום המתוקן:

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות של **הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו** - עבירה לפי סעיף 275 לחוק ו**מעשי פזיזות ורשלנות** - עבירה לפי סעיף 338 (1) לחוק.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 27.7.15 בשעה 15:45, או בסמוך לכך, בכביש מס' 4, סמוך לצומת בצת, נהג הנאשם ברכב מסוג פולקסווגן (**להלן: "הרכב"**) מכיוון כללי מזרח לכיוון כללי מערב.

באותה העת, הבחינו בנאשם השוטרים מוחמד פאעור, אבי אלון ואיתמר יוסף (**להלן: "השוטרים"**) שנסעו בניידת משטרה לבנה מוסווית (**להלן: "הניידת"**) והיו לבושים בבגדים אזרחיים.

השוטרים היו באותה עת בפעילות בילוש במסגרתה התבקשו לעצור את רכבו של הנאשם.

השוטרים נסעו אחרי הרכב עד שהרכב נעצר בפקק תנועה, ואז ירדו השוטרים פאעור ואלון מהניידת, חבשו על ראשם קובעי זיהוי וניגשו לרכבו של הנאשם. השוטרי פאעור ניגש לדלת הנהג פתח אותה וצעק לנאשם "משטרה". מיד לאחר מכן, החל הנאשם בנסיעה מהירה, כאשר השוטרי פאעור נתלה במשקוף דלת הרכב. לאחר נסיעה של כ-2 מטרים, שיחרר השוטרי פאעור את אחיזתו ברכב תוך שהוא נפגע ביד ימין ממשקוף הדלת ונפל ארצה.

מיד לאחר מכן, החל הנאשם להימלט מהמקום בנסיעה מהירה על כביש 4 לכיוון דרום בניגוד לכיוון התנועה מרחק של עמוד 1

כשני קילומטרים, תוך שהוא עוקף רכבים על קו הפרדה רצוף ותוך שהוא גורם לרכבים לסטות מנתיב נסיעתם, עד שנכנס לחורשה סמוכה ונעלם.

כתוצאה מהמתואר בסעיף 5 לעיל נגרמו לשוטר פאעור שפשופים ביד ימין.

במעשיו המתוארים לעיל, עשה הנאשם מעשה בכוונה להפריע לשוטרים במילוי תפקידם. באותן הנסיבות, נהג הנאשם ברכב בדרך ציבורית בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום לו חבלה.

תסקיר שירות המבחן:

מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם בן 27, רווק, הוא מתגורר בבית הוריו בערמשה. הוא כיום מובטל, ובעברו עסק בעבודות זמניות, אך התקשה לשמור על יציבות תעסוקתית.

הנאשם מסר, כי הוא עושה שימוש בחומרים ממכרים כמו קנביס ואלכוהול, מאז היותו בן 19. לדבריו, הוא צורך חומרים אלה מתוך שעמום, ריגוש, או בסביבה חברתית אשר עושה שימוש דומה. הוא תיאר דפוסי שימוש קבועים של פעמיים בשבוע. יצוין, כי הנאשם לא תופס את עצמו מכור, ואף אינו תופס את התנהלותו זו, כבעייתית. בנוסף לכך, הוא זומן על ידי שירות המבחן לבדיקות שתן בתאריך 12.2.18, אך לא התייצב לבדיקה.

אשר לעבירות בהן הורשע, הנאשם חזר והודה באופן פורמאלי בפני שירות המבחן בביצוע העבירות, אך חזר וטען כי חשש שמדובר בעבריינים המעוניינים לפגוע בו, על רקע נושא משפחתי, ולכן נמלט מהם. לדבריו, פעל מתוך בהלה ואינסטינקט הישרדותי. לאחר שהבין שהיו אלה שוטרים שביקשו לעצור אותו, הסגיר עצמו לתחנת המשטרה בנהריה, הביע חרטה בפני שירות המבחן בגין הפציעה שגרם לשוטר.

שירות המבחן התרשם כי מדובר בצעיר הסובל מקשיים רבים, ולכן נעזר בחומרים ממכרים, על מנת להפיג את המתחים בהם הוא שרוי. הוא מתקשה לעשות שינוי ממשי באורח חייו, בשל כוחותיו הדלים, והינו בעל נזקקות טיפולית גבוהה. שירות המבחן מצוין כי בהעדר מענה טיפולי, הסיכון להישנות העבירה בעתיד הוא גבוה.

שירות המבחן סיכם את הערכתו, תוך קביעה כי מדובר בנאשם שנובע ממנו סיכון גבוה להישנות עבירות, בעל נזקקות טיפולית משמעותית, והואיל והוא אינו מעוניין בהמשך מעורבות שירות המבחן, אין שירות המבחן יכול לבוא בהמלצה כלשהי בעניינו, שיכולה למזער את הסיכון הנשקף ממנו.

טענות הצדדים:

ב"כ המאשימה עמד בהרחבה על נסיבות ביצוע העבירה, תוך שהוא מצוין כי במסגרת פעילות בילוש שערכה המשטרה, ניסו השוטרים לעצור את רכבו של הנאשם, אשר לא שעה לקריאתם, והחל בנסיעה מהירה. תוך כדי ניסיונות עיכובו של

הנאשם, היה אחד השוטרים תלוי על משקוף על הדלת של רכב הנאשם, ולמרות זאת הנאשם לא נעצר, השוטר נפל ארצה ונפצע. כמו כן, עמד ב"כ המאשימה על נהיגתו מסכנת החיים של הנאשם, תוך שהוא עוקף רכבים בקו הפרדה רצוף, עד שנעלם לחורשה סמוכה.

ב"כ המאשימה עתר לקבוע את מתחם העונש ההולם בין 3 חודשים ועד 24 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי, פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס מרתיעים, תוך שהוא מציג פסיקה אשר תומכת לשיטתו במתחם שהוצג, וביקש לקבוע את עונשו של הנאשם באמצע המתחם.

ב"כ הנאשם הפנה להודאתו המידית של הנאשם, לאחר תיקון כתב האישום. כמו כן, הפנה אצבע מאשימה על השוטרים, וטען כי מדובר בשוטרים "חמומי מוח", אשר במקום לעצור את הרכב עם הנאשם, "החליטה חבורת קאובויים באמצע הכביש כטענתם, לפרוק מן הרכב, לצמצם ולהתנפל על הנאשם התמים שישב לו ברכב ולא ציפה לשום דבר" (עמ' 44 שורות 28 עד 31). בתגובה הנאשם נבהל ונמלט מהמקום. אשר לשוטר שנפצע, טען הסניגור כי השוטר פעל "פעל בניגוד להיגיון ולשכל הבריא והכללים" (עמ' 44, שורה 33), ובשל כך הסכימה המאשימה גם להשמיט מכתב האישום את העבירה של תקיפת שוטר וגרימת חבלות לשוטר.

הסניגור הבהיר כי אין בדברים האמורים כדי לחזור מההודאה בעובדות כתב האישום המתוקן, או להמעיט מהאחריות המלאה שהנאשם נוטל על ביצוע העבירות, אלא כדי להבהיר לבית המשפט את נסיבות האירוע.

לגישתו של הסניגור, קמה לנאשם הגנה מן הצדק לעניין העונש, וראוי לקחת את התנהגות השוטרים, שבעיניו נתפסה כהתנהגות לא מקצועית, בתור נסיבה משמעותית לקולה.

הסניגור חולק על מתחם העונש המוצע על ידי המאשימה, וטען למתחם מקל.

אשר לתסקיר, נטען כי הנאשם לא גדל בתנאים אידיאליים, ומצבו האישי והנפשי מורכב.

הסניגור השיג על גישתו של שירות המבחן, וציין כי הנאשם לא נשלח על מנת לאתר דרכי טיפול בעניינו, אלא בשביל ששירות המבחן יבחן את נסיבות חייו, ויביא את המלצותיו בפני בית המשפט. ועל כן, מתבקש בית המשפט להתעלם מחלקי התסקיר שמדברים על אי נכונות לטיפול, ושימוש בקנבים (עמ' 45 שורות 25 עד 29).

דבר הנאשם בטרם מתן גזר הדין:

הנאשם פתח ואמר כי עשה טעות כשברח, הוא לא תיאר לעצמו שמדובר בשוטרים, ורק לאחר מכן הבין זאת.

דיון והכרעה עונשית:

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו:

התנהלותו של הנאשם ביחס לשוטרים אשר צעקו לו "משטרה" וביקשו לעצור אותו, ומנוסתו מהם, תוך נהיגה פזיזה ורשלנית, פגעו בביטחון ציבור משתמשי הדרך ושלומם, ויכולתן של הרשויות לאכוף את החוק ולהביא עבריינים לדין (ע"פ 5500/13 פלוני נ' מדינת ישראל (2014); ע"פ 5446/13 סאבר נ' מדינת ישראל (2014)).

ההפרעה לשוטרים בשעת מילוי תפקידם, פוגעת אף היא בערכים אלה, ובמיוחד ביכולתה של המשטרה לעשות את מלאכתה נאמנה (ראו גם: ע"פ 8704/08 הייב נ' מדינת ישראל (2009)).

בנסיונות הללו, הפגיעה בערכים החברתיים הללו, היא משמעותית. הנאשם ביקש למלט עצמו מהשוטרים, תוך שהוא לא נרתע מלסכן את חייו של אחד מהם שהיה תלוי על קורת הרכב בעת שביקש לעוצרו וצעק לו "משטרה", וכן סיכן את חיי יתר משתמשי הדרך, תוך שהוא נוסע בנסיעה פזיזה ורשלנית.

נסיבות שקשורות בביצוע העבירה:

כעולה מעובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם, הנסיבות בהן בוצעו העבירות בהן הורשע, הינן חמורות.

שוטרים שהיו בפעילות בילוש, נסעו אחרי רכב הנאשם, עד שהרכב נעצר בפקק תנועה, ירדו מהניידת המוסווית, חבשו על ראשם כובעי זיהוי, וניגשו לרכבו של הנאשם.

אחד השוטרים שביקש לעצור אותו, ניגש לדלת הנהג, פתח אותה, וצעק לנאשם "משטרה", ומיד לאחר מכן, פתח הנאשם בנסיעה מהירה, תוך שהשוטר נתלה במשקוף דלת הרכב ולאחר כשני מטרים, שיחרר את אחיזתו ברכב, נפגע ביד ימין ממשקוף הדלת, ונפל ארצה.

הנאשם נמלט מהמקום בנסיעה מהירה, על כביש 4, לכיוון דרום, בניגוד לכיוון התנועה, מרחק של כשני קילומטרים, תוך שהוא עוקף רכבים על קו הפרדה רצוף, גורם לרכבים אחרים לסטות מנתיב נסיעתם, עד שנבלע בחורשה סמוכה ונעלם.

מדיניות הענישה:

מדיניות הענישה הנוהגת, הנלמדת מפסיקת בתי המשפט השונים לאורך השנים, הנוגעת למקרים המערבים נהיגה פזיזה ורשלנית ברכב והפרעה לשוטרים בשעת מילוי תפקידם, תוך הימלטות מהשוטרים, מלמדת על מנעד ענישתי רחב הנע בין 4 - 24 חודשי מאסר, כאשר הענישה נוטה לרף העליון במקרים בהם בוצעו עבירות נלוות, כגון פריצה וגניבת רכבים וכן במקרים בהם נגרמה חבלה כלשהי לאדם כתוצאה מאירוע הנהיגה הפוזיזת:

ע"פ 5492/11 אלרחמן נגד מדינת ישראל (2012) -

העובדות: הנאשם גנב רכב, למחרת נהג ברכב הגנוב וכאשר התקרב למחסום של שוטרי מג"ב התבקש לעצור והמשיך בנסיעה מהירה והסיט את הרכב לכיוון שוטר, אשר קיבל מכה ביד ונאלץ לקפוץ לשוליים כדי לא להידרס. בנוסף, שוטר אחר ניסה למשוך מחסום דוקרנים, הנאשם המשיך בנסיעה פרועה במהלכה נפצע השוטר, התנהל מרדף ברכב ורגלי, אחד השוטרים ירה לאות אזהרה עד שהצליחו לעצרו. גם בעת המעצר המשיך להשתולל ולנסות לברוח.

העונש: 24 חודשי מאסר בפועל, למרות תסקיר חיובי בעניינו, 6 חודשי מאסר מותנה, פסילה למשך 4 שנים מיום השחרור מהמאסר, פסילה על תנאי למשך שנתיים, ופיצוי לשוטר הנפגע בסך 1,500 ₪. בית המשפט העליון דחה את הערעור.

ע"פ 5800/11 שלהב נגד מדינת ישראל (2012) -

העובדות: הנאשם גנב רכב יחד עם שניים נוספים, בעת הפריצה שימש כתצפיתן וכן נהג ברכב על מנת להעבירו לאיו"ש. לנאשם לא היה רישיון נהיגה. במהלך הנסיעה הוא הבחין בניידת דולקת בעקבותיו ושוטר כוון לו לעצור. הנאשם המשיך בנהיגה, פגע בג'יפ מג"ב באמצעותו בוצעה חסימה חלקית של הציור. בעקבות הפגיעה בג'יפ נגרמו לנאשם ולמפקדת פלוגת מג"ב חבלות ומכות יבשות וכן נגרם נזק לרכבים.

העונש: 16 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים של 12 ו- 6 חודשים, ופסילה למשך 5 שנים.

ע"פ 4836/11 חאמד נגד מדינת ישראל (2012) -

העובדות: הנאשם פרץ לרכב, הניע את הרכב והחל לנסוע בו כשבכוונתו לגנוב את הרכב, החזיק בכלי פריצה. בעקבות קריאת איתוראן, החלו ניידות סיור בחיפוש אחר הרכב, שני שוטרים בניידות נפרדות זיהו את הרכב והחלו לנסוע בעקבותיו. הנאשם הגביר את נסיעתו והשוטרים נסעו אחריו וכרזו לו לעצור, בתגובה נסע במהירות גבוהה, עקף שני כלי רכב וגרם לקטנוע לבלום בפתאומיות. הנאשם עצר את הרכב על אי תנועה המשמש גם מעבר להולכי רגל, ירד מהרכב והחל לברוח, אחד השוטרים רדף אחריו ורק כאשר הוא שלף את הנשק ועצר אותו, נפסק המרדף.

העונש: 14 חודשי מאסר בפועל, 18 חודשי מאסר מותנה. גם בעניינו הוגש תסקיר חיובי. בית המשפט העליון דחה את הערעור.

ע"פ 4952/12 אבו זהרה נגד מדינת ישראל (2013) -

העובדות: הנאשם נכנס לישראל ללא היתר, גנב יחד עם שניים נוספים משאית, השוטרים זיהו את המשאית כחשודה והחלו לרדוף אחריה עם ניידת תוך כריזה לנאשם לעצור. הנאשם הסיט את הרכב ובעקבות זאת נאלץ השוטר לבצע בלימת חירום כדי להימנע מפגיעה. לאחר מכן, קפצו לכביש, אחד השוטרים תפס את הנאשם והשניים האחרים נמלטו. הנאשם נאבק עם השוטר והתנגד למעצר. באותו מקרה הייתה הסכמה לקיומה של תשתית ראייתית בעייתית והסדר טיעון.

העונש: בית המשפט הפחית את עונש המאסר בפועל 12 חודשי מאסר בפועל (מ-18 חודשים), באותו מקרה הייתה הסכמה לקיומה של תשתית ראייתית בעייתית והסדר טיעון. כמו כן, הוטלו עונשי מאסר מותנים.

רע"פ 1454/14 **ראדי אבו סנד נגד מדינת ישראל** (2014) -

העובדות: הנאשם נהג את רכבו בשד' גולדה בירושלים, התבקש לעצור במחסום יזום ופתח במנוסה שאילצה שוטר לקפוץ הצידה לבל יפגע. נפתח מרדף אחריו. הנאשם נמלט בנסיעה מהירה, זגזג בין רכבים וגרם לרכבים לזוז לשוליים. בשלב מסוים נמלט ליער סמוך.

העונש: ביהמ"ש השלום הסתפק במעצרו והסתפק במאסר מותנה, קנס, שלילה על תנאי ושליטת רישיון בפועל למשך 364 יום. ביהמ"ש המחוזי הפך את החלטתו של ביהמ"ש השלום וציין כי העונש שהוטל אינו הולם את חומרת המעשים וביקר את מתחם העונש שנקבע. ביהמ"ש המחוזי גזר לנאשם 5 חודשי מאסר בפועל תוך הותרת יתר רכיבי העונש על כנם. ביהמ"ש העליון דחה את בקשת הערעור שהגיש הנאשם.

ת"פ (שלום פ"ת) 46296-11-14 **מדינת ישראל נגד גרויספיט ואח'** (2016) -

העובדות: הנאשם הורשע בעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, התנגדות למעצר, נהיגה פוזת של רכב וגרימת נזק במהלך נהיגה. באותו מקרה, במסגרת פעילות מבצעית עצרה ניידת סמויה במקביל לרכב בו נהג הנאשם 1 ולצידו הנאשם 2. השוטרים הורו לנאשם 1 לעצור בצד הכביש אך הוא האץ בעוצמה רבה, פגע בדלת הניידת הסמויה וגרם לה לנזק, עקף רכב שעמד לפניו ברמזור וחצה את הצומת באור אדום. הנאשם 1 המשיך בנהיגה מהירה ופרועה על כביש 40, תוך שהוא עוקף רכבים על השוליים, מזגזג בין נתיבים וגורם לנהגים המשתמשים בדרך לרדת מהכביש. הוא הגיע לסמטאות העיר רמלה, תוך שהוא מאבד שליטה מספר פעמים על הרכב. בסופו של דבר נעצר הרכב במחסום משטרי ואז התפתח מאבק פיזי בין הנאשמים לבין השוטרים, לנוכח התנגדות הנאשמים למעצרם. באותם נסיבות החזיק הנאשם 2 סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של כחצי גרם נטו.

העונש: בעניינו של נאשם 1, הרלוונטי לעניינו, 5 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, 4 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 1,800 ₪.

ת"פ (שלום רמלה) 41364-07-14 **משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד אבו סלימאן** (2015) -

העובדות: הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של נהיגה פוזת של רכב והפרעת שוטר במילוי תפקידו, כאשר נהג ברכב כשהוא נוסע במהירות גבוהה ונצמד לרכב אחר שהיה לפניו באופן מסוכן. משהבחינו הורו לנאשם לעצור. הרכב האחר נעצר והנאשם צפר מס' פעמים רב לרכב האחר, החל בנסיעה, התנגש ברכב האחר, עקף אותו ונמלט מהמקום בנסיעה מהירה. בהמשך הבחינו השוטרים בנאשם וסימנו לו לעצור באמצעות כריזה ואורות כחולים אך הנאשם לא נשמע להוראות השוטרים והמשיך בנסיעה במהירות גבוהה, עקף רכב אחר מימין והסיט אותו לשוליים וסיכן רכב אחר שהגיע מולו.

העונש: 4 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, מאסרים מותנים, 6 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס

4,000 ₪.

ת"פ 25327-03-13 **מדינת ישראל נגד חמאדה ואח'** (2015) -

העובדות: בעניינו של הנאשם 1, הרלוונטי לעניינו, האחרון הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של מעשי פזיזות ורשלנות ובעבירה של הפרעה לשוטר, לאחר שנאשם 1 שנהג ברכב, נעצר על ידי שוטר, כאשר בשלב בקשת ההזדהות, סטה הרכב שמאלה בצורה חדה וכמעט פגע בשוטר, כאשר האחרון נאלץ לקפוץ הצידה וניסה לפתוח את דלת נהג הרכב, אך זו הייתה נעולה. הנאשם 1 החל בנסיעה מהירה והרכב המשטרתי נסע אחריהם כשאור כחול מהבהב על גג הרכב המשטרתי וכן הופעלה סירנה וצופר. השוטר כרז לנאשמים לעצור ואלה המשיכו בנהיגתם הפרועה. המרדף נמשך תוך שהנאשמים נוסעים מספר פעמים בניגוד לכיוון התנועה וגורמים לכלי רכב בכביש לבלום בפתאומיות, ואף כמעט התנגשו במשאית ובהולך רגל. בהמשך, הוריד הנאשם 1 את הנאשם 2 מהרכב ונסע מהמקום.

העונש: לנאשם 1, 5 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות.

ת"פ (שלום רחובות) 5084-05-14 **מדינת ישראל נגד יהודה** (2014) -

העובדות: הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה פזיזה ורשלנית והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, בכך שלאחר שנתפס מזגזג על הכביש, החל לברוח מהשוטרים אשר ניהלו מרדף אחריו, כאשר בין היתר, עבר ברמזור אדום, נכנס באין כניסה ואף פגע בניידת.

העונש: מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים שירוצו בעבודות שירות, מאסרים מותנים, פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 10 חודשים, פסילה על תנאי וקנס בסך 3,000 ₪.

ת"פ (שלום ב"ש) 3814-08 **מ.י. פרקליטות מחוז דרום-פלילי נגד אבו מחרב** (2010) -

העובדות: הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של נהיגה בפזיזות והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, בכך שעקף בפתאומיות ובמהירות אחד מהרכבים המשטרתיים, תוך שהוא חוצה קו הפרדה רצוף וגורם לשוטרים לסטות לשוליים. בהמשך, החל לעקוף בשנית את אחד מרכבי השוטרים עד שגרם לנהג רכב שנסע בנתיב הנגדי להטות את רכבו לשוליים, עוד עקף הנאשם משאית בטון תוך חציית קו הפרדה וגרימה לרכב הנוסע בנתיב הנגדי להטות את רכבו לשוליים. הנאשם לא שעה להוראות השוטרים כאשר הפעילו אורות כחולים וכרזו לו לעצור, וניסה להימלט מהם תוך שהוא נכנס למתחם תחנת דלק דרך כביש העוקף את המתחם.

העונש: 4 חודשי מאסר בפועל, 10 חודשי מאסר על תנאי, פסילת רישיון למשך 18 חודשים וקנס כספי בסך 1,000 ₪.

מתחם העונש ההולם:

בהתחשב בעיקרון ההלימה, כעיקרון מנחה, ובשים לב לערכים החברתיים המוגנים בעבירות בהן הורשע הנאשם, בעוצמת הפגיעה בהן, במידת האשם שהפגין הנאשם במעשיו, בהתחשב בנסיבות ביצוע המעשים כפי שפורטו לעיל,

בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת, אני קובע את מתחם העונש ההולם למעשי העבירות שביצע הנאשם, נע בין 4 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל- 10 חודשי מאסר, לצד פסילה שנעה בין חצי שנה לשנתיים, מאסר מותנה מרתיע, פסילה מותנית מרתיעה וקנס הולם.

חריגה ממתחם העונש ההולם:

בנסיבות העניין, לא נמצאה עילה ובסיס לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולה נוכח תכניו של תסקיר שירות המבחן והעדר נכונות טיפולית מצד הנאשם.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

הנאשם בן 27, נעדר עבר פלילי, מעין בגיליון רישום עבירות התעבורה שלו עולה כי לחובתו 4 הרשעות תעבורה, שעניינן, נהיגה במהירות שלא כחוק, אי ציות לתמרור, ונהיגה כשרישיון הנהיגה פקע.

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום לכשתוקן, והביע חרטה על מעשיו.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי מדובר בבחור צעיר, אשר עושה שימוש בחומרים ממכרים, ואינו תופס עצמו כמי שזקוק לסיוע. הוא הוזמן לבדיקת שתן אצל שירות המבחן, והגיב לפנייה זו באופן תוקפני ובכעס, תוך שמסר שהוא אינו מעוניין במעורבות שירות המבחן, ואינו רואה עצמו כנזקק לטיפול.

בהקשר זה ולאור טענות ההגנה, בית המשפט מציין כי אמנם הנאשם לא עומד לדין על עבירות סמים, אך בית המשפט הגוזר את דינו, לא יעצום את עינו ממכלול הנסיבות המאפיינות את הנאשם, וממחישות את הסיכון להישנות העבירה מצידו, שהרי אם יעשה כן, יחטא לתפקידו.

מהתבוננות במכלול נתוניו של הנאשם, עולה כי מדובר בצעיר העושה שימוש תדיר בסמים גם על פי גרסתו, כחלק מהתמודדותו עם חייו, כפי שעולה מאבחנת שירות המבחן.

הנאשם לא ערך תהליך אמיתי של התבוננות פנימית, לא הבין את התנהגותו פורצת הגבולות, ועל רקע זה קיימת נזקקות טיפולית גבוהה, אשר בהעדר נכונות טיפולית מצד הנאשם, היא משקפת סיכון משמעותי וגבוה להישנות העבירה בעתיד, ומכאן, החשש לשלום הציבור מפניו.

העונש המתאים:

בקביעת העונש המתאים בתוך המתחם, על בית המשפט להתחשב במכלול השיקולים שפורטו לעיל, בדגש על הלימה ראויה בין מעשיו של הנאשם, מידת האשם שהפגין, לבין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

על אף העדר עבר פלילי מצד הנאשם, נראה כי מדובר בנאשם המתנהל ללא חת או מורא מאנשי החוק, באופן פורץ גבולות, אשר שיקף במעשיו סיכון לחיי אדם, ובהעדר נכונות טיפולית, משקף עדיין סיכון לשלום הציבור.

על הענישה לקדם סיכון זה באמצעי עונשי מרתיע ומציב גבולות וזאת בשים לב לעברו התעבורתי של הנאשם כפי שפורט לעיל.

בניגוד לנטען על ידי ההגנה אשר ביקשה לרכך את נסיבות ביצוע העבירה וטענה כי הנאשם לא הבין כי מדובר בשוטרים ופעל מתוך אינסטינקט הישרדותי ולכן נמלט, העובדות שונות לחלוטין.

הנאשם הבין בעת שנקרא לעצור, כי מדובר בשוטרים, שהרי הוא עצמו הודה שהשוטרים חבשו על ראשיהם כובעי זיהוי ואחד מהם צעק לו "משטרה" (עובדה מס' 4 בה הודה הנאשם).

לכן, יש לקבוע, כי במעשיו הפגין הנאשם תעוזה רבה, וחוסר מרות לאנשי החוק. לא זו אף זו, הוא הוסיף חטא על פשע, ופתח בנסיעה מסכנת חיים, תחילתה בהתעלמות מוחלטת מהשוטר אשר היה תלוי על משקוף דלת הרכב שלו, דבר אשר סיכן בבירור את חיי השוטר, אשר מיהר לשחרר את אחיזתו ברכב, נפל ונפגע, והמשכה בנהיגה מהירה, על כביש 4, שהינו כביש סואן, בניגוד לכיוון התנועה, למרחק של כשני קילומטרים, על קו הפרדה רצוף, תוך שהוא גורם לרכבים לסטות מנתיב נסיעתם.

הסיכון לחיי אדם בנסיבות אלה היה אימננטי וברור.

התנהגות פורצת גבולות זו, עולה בקנה אחד עם מסקנותיו של שירות המבחן ואבחנותיו לקיומו של סיכון גבוה להישנות עבירה מצד הנאשם.

בנסיבות אלה, העונש המתאים לנאשם צריך להיות עונש מוחשי, מציב גבולות ומרתיע, בדמות של מאסר בפועל.

בעניינו של הנאשם נערכה חוות דעת של הממונה על עבודות השירות, אשר ממנה עלה כי הנאשם אינו כשיר רפואית לביצוע עבודות שירות. זאת ועוד, מחוות הדעת עלה כי הנאשם הפריע ביום המיון למהלך התקין של וועדת המיון, בכך שבמהלך הוועדה נכנס הנאשם למשרדי המיון, ועל אף שהתבקש מספר פעמים לצאת ולא להסתובב בתוך המשרדים, סירב הנאשם לבקשותיו החוזרות ונשנות של הרשם. עוד הובהר לנאשם כי התנהגותו במהלך ההמתנה לקצין המיון היא חלק מתהליך המיון ועליו לצאת ממשרדי הממונה או ללכת הביתה, ואילו הנאשם סירב לצאת. קצין המיון ציין כי מסגרת של עבודות שירות מצריכה עמידה בכללים ברורים, קבלת סמכות וציות לכללים ואילו ההתרשמות מהנאשם כי לאחרון ישנו קושי רב בעמידה מול כללי וחוקי מסגרת ועל כן סירובו לביצוע הוראות הרשם אינה מותירה פתח להשמתו בעבודות שירות. יתרה מכך, מבדיקות השתן שנערכו לנאשם עלו ממצאים המעידים על שימוש בקנביס.

נראה אפוא, כי חוות דעת הממונה על עבודות השירות והאירועים המתוארים במזכר שערך רשם עבודות השירות, רק

מחזקת את מסקנות בית המשפט כי מדובר בנאשם אשר מתקשה להישמע לכללים ולקבל מרות מאנשי חוק וגורמים בעלי סמכות ועל הצורך בענישה מרתיעה ומציבת גבולות.

עם זאת, בשים לב לנסיבות העבירה שלא כללו עבירות נלוות בקשר לרכב, בהעדר עבר פלילי קודם, ונוכח גילו הצעיר של הנאשם, ימוקם עונש המאסר בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

6 חודשי מאסר בפועל.

5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מהעבירות בהן הורשע בתיק זה ו/או עבירה של נהיגה בזמן פסילה, מיום שחרורו.

12 חודשי פסילה בפועל.

על הנאשם להפקיד את רישיון הנהיגה שלו בתיק בית המשפט לאלתר. ככל שהוא אינו מחזיק ברישיון נהיגה תקף, עליו להפקיד תצהיר המנמק מדוע רישיון הנהיגה אינו תקף, בצירוף אישור סטטוס ממשד התחבורה. רק לאחר ביצוע הפקדה כדיון, יחל מניין חישוב הפסילה.

4 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.

קנס בסך 2,500 ₪ או 25 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים. פיגור יעמיד את מלוא הקנס לפירעון מיידי ויפעיל את צו המאסר שלצדו.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ב תמוז תשע"ח, 05 יולי 2018, בהעדר הצדדים.